

Які штрафи застосовуються до СГ, який до початку перевірки контролюючого органу самостійно виявив факт заниження податкового зобов'язання минулих податкових періодів та надав уточнюючу декларацію (розрахунок), проте не сплатив донараховану суму зобов'язань та штраф у розмірі 3 відсотків?

ЗІР, категорія 138.01

Відповідно до п. 50.1 ст. 50 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених цією статтею), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Платник податків має право не подавати такий розрахунок, якщо відповідні уточнені показники зазначаються ним у складі податкової декларації за будь-який наступний податковий період, протягом якого такі помилки були самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявлені.

Платник податків, який самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє факт заниження податкового зобов'язання минулих податкових періодів, зобов'язаний, за винятком випадків, установлених п. 50.2 ст. 50 ПКУ:

а) або надіслати уточнюючий розрахунок і сплатити суму недоплати та штраф у розмірі трьох відсотків від такої суми до подання такого уточнюючого розрахунку. Цей штраф не застосовується у разі подання уточнюючого розрахунку до податкової декларації з податку на прибуток підприємств за попередній податковий (звітний) рік з метою здійснення самостійного коригування відповідно до ст. 39 ПКУ у строк не пізніше 1 жовтня року, наступного за звітним;

б) або відобразити суму недоплати у складі декларації з цього податку, що подається за податковий період, наступний за періодом, у якому виявлено факт заниження податкового зобов'язання, збільшену на суму штрафу у розмірі п'яти відсотків від такої суми, з відповідним збільшенням загальної суми грошового зобов'язання з цього податку.

Згідно із п. 120.2 ст. 120 ПКУ невиконання платником податків вимог, передбачених абзацами третім – п'ятим п. 50.1 ст. 50 ПКУ, щодо умов самостійного внесення змін до податкової звітності – тягне за собою накладення штрафу у розмірі 5 відс. від суми самостійно нарахованого заниження податкового зобов'язання (недоплати).

При самостійному донарахуванні суми податкових зобов'язань інші штрафи, передбачені главою 11 розд. II ПКУ, не застосовуються.

Згідно з п. 54.1 ст. 54 ПКУ платник податків самостійно обчислює суму податкового та/або грошового зобов'язання та/або пені, яку зазначає у податковій (митній) декларації або уточнюючому розрахунку, що подається контролюючому органу у строки, встановлені ПКУ. Така сума грошового зобов'язання та/або пені вважається узгодженою.

Відповідно до п. 126.1 ст. 126 ПКУ у разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання (крім випадків, передбачених п. 126.2 ст. 126 ПКУ) протягом строків, визначених ПКУ, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у таких розмірах:

- при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 10 відс. погашеної суми податкового боргу;
- при затримці більше 30 календарних днів наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 20 відс. погашеної суми податкового боргу.

Підпунктом 129.1.2 п. 129.1 ст. 129 ПКУ передбачено, що нарахування пені розпочинається при нарахуванні суми податкового зобов'язання, визначеного контролюючим органом у випадках, не пов'язаних з проведенням податкових перевірок, – починаючи з першого робочого дня, наступного за останнім днем граничного строку сплати податкового зобов'язання (в тому числі за період адміністративного та/або судового оскарження).

На суми грошового зобов'язання, визначеного підпунктами 129.1.1 та 129.1.2 п. 129.1 ст. 129 ПКУ (включаючи суму штрафних санкцій за їх наявності та без урахування суми пені), та в інших випадках визначення пені відповідно до вимог ПКУ, коли її розмір не встановлений, нараховується пеня за кожний календарний день прострочення сплати грошового зобов'язання, включаючи день погашення, з розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України, діючої на кожний такий день (п. 129.4 ст. 129 ПКУ).

Таким чином до суб'єкта господарювання, який до початку перевірки контролюючого органу самостійно виявив факт заниження податкового зобов'язання минулих податкових періодів та надав уточнюючу декларацію (розрахунок), проте не сплатив донараховану суму зобов'язань та штраф у розмірі 3 відс., контролюючим органом нараховується штраф у розмірі 5 відс. від суми самостійно нарахованого заниженого податкового зобов'язання (недоплати) та пеня.

Штраф, передбачений ст. 126 ПКУ застосовується тільки після уплати суми заниженого податкового зобов'язання.

Крім того, згідно зі ст. 163 прим. 2 Кодексу України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 року № 8073-X із змінами та доповненнями (далі – КУпАП) неподання або несвоєчасне подання посадовими особами підприємств, установ та організацій платіжних доручень на перерахування належних до сплати податків та зборів (обов'язкових платежів), – тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб у розмірі від 5 до 10 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою ст. 163 прим. 2 КУпАП, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за те ж порушення, - тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб у розмірі від 10 до 15 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.